

увяляти, відчувати та трансформувати втілюючи художньо-образний зміст музичних творів.

Література:

1. Артюшенко А.О. Особистісна мобільність і її формування у студентів економічного профілю в процесі фізичного виховання: монографія / А. О. Артюшенко. Черкаський інститут банківської справи Університету банківської справи Національного Банку України. Київ, 2012.
2. Воробкевич Т. Методика викладання гри на фортепіано. Львів: ЛДМА, 2001. 244 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-317-3-106>

PECULIARITIES OF VOCAL AND CHORAL TRAINING OF MASTERS OF MUSICAL ART

МЕТОДИЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ НАВИЧОК ВОКАЛЬНОЇ ІМПРОВІЗАЦІЇ

Kirichenko I. O. Кириченко І. О.

*Senior Lecturer at the Department
of Musical Art
Lesya Ukrainka Volyn
National University
Lutsk, Ukraine*

*старший викладач кафедри
музичного мистецтва
Волинський національний університет
імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

Навички вокальної імпровізації є важливою складовою творчості музиканта, що свідчить про його рівень професіоналізму і майстерності. Імпровізація дозволяє виконавцеві виразити свою особистість, креативність та музичну спонтанність. Розвиток навичок вокальної імпровізації вимагає систематичного підходу та методичного керівництва, щоб виконавець міг вільно творити та виражати свої музичні ідеї. Актуальності набувають питання розробки методичного інструментарію, необхідного для формування навичок вокальної імпровізації.

Різні аспекти дослідження навичок джазової імпровізації знаходимо у працях Д. Бейлі, І. Бриль, С. Гмиріної, І. Денисюк, В. Шуліна та ін. Однак, попри широкий спектр досліджень, питання методичних орієнтирів розвитку навичок вокальної імпровізації залишаються недостатньо вивченими.

Вокальна імпровізація як специфічний вид художньої творчості має важливе значення для професійного розвитку музиканта. Феномен вокальної імпровізації пов'язаний з розвитком музичного мистецтва, еволюцією людства, культурними трансформаціями людини, яка осмислює себе за допомогою мистецтва.

Вокальна імпровізація вимагає широкого спектру вокальних технік та звукових ефектів. Виконавець повинен експериментувати з різними звуковими кольорами, динамікою, виразністю та використовувати різні техніки, такі як глісандо, вібрато, флажолет і т.д. Це допоможе створити багатогранність звучання та виразності в імпровізації.

Для успішної вокальної імпровізації виконавець повинен мати розвинений музичний слух і гармонічне розуміння. Важливо вивчати та аналізувати різні гармонічні схеми, акордові прогресії та музичні структури. Також корисно працювати з інструментами, наприклад, фортепіано, для більш глибокого розуміння музичних зв'язків і можливостей для імпровізації [3].

Ритмічна гнучкість є важливою складовою успішної вокальної імпровізації. Виконавець повинен бути в змозі експериментувати з різними ритмічними фігурами, метрами та темпами, створюючи цікаві та виразні ритмічні структури [1]. Також важливо розвивати творче фразування, використовуючи різні динамічні ефекти, паузи та артикуляцію, щоб передати свої музичні ідеї.

Вокальна імпровізація часто відбувається в колективному контексті, тому важливо навчитися співпрацювати з іншими музикантами. Спільні репетиції та виступи з інструментальними ансамблями або іншими вокалістами допоможуть розвинути навички слухання, взаємодії та реагування на музичні ідеї інших виконавців [2]. Така співпраця додасть нові аспекти й кольори вокальній імпровізації і розширить музичні можливості виконавця.

Ще одним важливим аспектом розвитку навичок вокальної імпровізації є експериментування з різними музичними стилями. Виконавець повинен бути відкритим до різних жанрів та стилів музики, таких як джаз, блюз, соул, фанк, рок, етнічна музика та інші. Це дозволить розширити музичний лексикон, набути нові ідеї та виразити себе у різних музичних контекстах.

Розвиток навичок вокальної імпровізації є процесом, який вимагає постійного самовдосконалення та професійного розвитку. Важливо бути відкритим до нових ідей, навчатися від інших талановитих виконавців, брати участь у майстер-класах, семінарах та тренінгах, щоб поглиблювати свої знання та навички. Також важливо відводити час для особистої практики та експериментів, щоб розвивати власний стиль та музичну особистість.

Отож, розвиток навичок вокальної імпровізації є важливим етапом у формуванні музичного таланту виконавця. Систематична практика, розуміння основ музичної імпровізації, експериментування з вокальними техніками та звучанням, розвиток музичного слуху та гармонічного розуміння, ритмічна гнучкість, співпраця з іншими музикантами, експериментування з різними музичними стилями та постійне самовдосконалення та професійний розвиток – усі ці елементи сприяють розширенню музичного потенціалу виконавця та розкриттю його творчих здібностей.

Зазначені методичні орієнтири, забезпечать виконавцям практичний підхід до розвитку навичок вокальної імпровізації. Через систематичне вивчення теоретичних основ, експериментування з техніками та звучанням, розширення музичного слуху, співпрацю з іншими музикантами та постійне самовдосконалення, виконавці зможуть розвивати свої навички вокальної імпровізації і створювати унікальні музичні вирази.

Література:

1. Гмиріна С. В. Метод формування навичок вокальної імпровізації та інтерпретації в процесі фахового навчання. *Сучасна наука в мережі Internet* (16–18.02.2015) URL: <https://int-konf.org/uk/2015/suchasna-nauka-v-merezhi-internet-16-18-02-2015/1000-gmirina-s-v-metod-formuvannya-navichok-vokalnoji-improvizatsiji-ta-interpretatsiji-v-protsesi-fakhovogo-navchannya>
2. Денисюк І. С. Музична імпровізація: від вчителя музики до учня. *Науково-методичний журнал «Мистецтво та освіта»*. Київ : Пед. думка. 2016. № 2 (80), С. 18-22.
3. Крицький В. Музично-виконавська інтерпретація : педагогічні проблеми музично-виконавської підготовки : монографія. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2009. 158 с.